

רשמים מקרב שולטן יעקוב (יעקב שוקרון)

שועלים: לאחר סדיר בגולני צורפתי כמ"מ לחרמ"ש בגדוד שריון. מילואים ראשונים הגעתי לגדוד בקו ערבה (החרמ"ש ישב במצדה) כשעדיין מנסה להבין את מקומי בין שועלי מלחמת יום כיפור.

שמעות: הייתי סטודנט כשקבלתי צו להגיע לימח"ים. ביום חמישי אחה"צ שיחה עם אודי. העלינו את הנגמ"שים למובילים ועלינו על האוטובוסים צפונה. **שמעות** שנעלה לרמת הגולן. באזור קריית שמונה עלינו על הנגמ"שים ונסענו אחרי מויש'לה הסמג"ד פנימה ללבנון. **השמעות** הפעם מרג' עיון.

ריחות מלחמה: אנחנו הרבה אחרי מרג' עיון וב3 בלילה חברנו לגדוד ומחלקתנו (2 נגמ"שים אחד בפיקודי והשני בפיקוד יעקב שפר) נצמדה מעתה לפלוגה ו' (קשר עין עם הגב של אלי מזור שבטנק האחרון של ו'). עלה השחר עם מטח רקטות של כוחותינו שנשמע קרוב אלינו. 5 בבוקר שמש בעיניים, יותר משעה בהמתנה אחרי פלוגה ו'.
חיים בסרט: ואז באיגוף ימני תמרון גדודי גדול, וכל הגדוד מיישר קו ומסתער (פלוגה ו' משמאל) בירי פגזים ומקלעים. ממולנו עמדות חפורות של סוריים עם עמדות סאגרים. וברקע סורים רגליים נסוגים. 2 הנגמ"שים שלנו נמצאים משמאל לפלוגה ו', המקלעים שלנו יורים במא"גים, בזווית העין אני רואה את שפר זורק רימון. מנסים ליישר קו עם פלוגה ו' שבינתיים טיפסה חצי ימינה לגבעה.

רק שאלה: התלבטנו האם לנסות לחבור לפלוגה ו' במעלה הגבעה כשצד שמאל של הנגמ"שים יהיה חשוף לאויב או להתקדם קדימה ("ליישר קו במישור") לעבר הלא נודע כברוזהים בשטח. 2 האפשרויות נראו לי מסוכנות. "רוצה כבוד" בקשתי מ"יונונה" אך לא קבלתי תשובה ברורה. נשארנו לבד.

מיכה: משמאל זיהיתי ציר (מיכה). "נגיע לציר, יש שמה בית חום. ונחכה להוראות. זה עדיף מ2 האופציות המסוכנות" חשבתי לעצמי. תוך חילופי אש עם חפירות נוספות הגענו ליד המבנה (הבית האדום במפגש הצירים מזובשה מיכה). זיהינו חיילים ישראלים (לא ידעתי שהם מפלוגה ח') שצעקו לנו שהאזור שורץ סורים. "מן הנגמ"ש רד" והתפרשנו רגלית מצפון למבנה וצדוק ריסס עם המאג לכיוון החפירות הקרובות.

הפתעה: לפתע ב9:30 בערך ראינו מספר טנקים נעים במהירות ברוורס על הציר(מיכה) מצפון לדרום לכיוון שלנו. "מה עושים טנקים ישראלים לפני קו הגדוד? ומה זה הנסיגה הזאת? הטנקים עברו אותנו בנסיעתם לאחור. התקשורת לגדוד לא צלחה ואז חזרנו לכלים והחלטנו לנוע דרומה על מיכה ובאיגוף ימני לחבור לגדוד שעל הגבעה

8+8=16: בנסיעה על מיכה זיהו חברי לנגמ"ש חיילים פצועים כחיילים מהגדוד (מילואים שניים שלי בגדוד ולא הכרתי חיילים מפלוגות השריון). העלינו אותם ועוד אחרים בדרך. היינו כעת בנגמ"ש 8 חיילים אורגניים ועוד 8 נוספים שרובם פצועים שספרו לנו שהם מפלוגה ח' ("מה פלוגה ח' עושה פה?" "שאלתי את עצמי, "היא אמורה להיות עם הגדוד על הגבעה").

כוח עמנואל: על הציר ראינו את הזחל"מים של עמנואל והתאג"ד. הם פרשו בשדה חיטה ממערב לציר והתחילו בטיפול אינטנסיבי בפצועים שפרקנו. אט אט הבנו שפלוגה ח' הייתה בחוד של הגדוד ונשחקה בבוקר מוקדם. ארגנו את 2 הנגמשים עם נהג 2 לוחמים בכל כלי, וחזרנו לבית האדום לסבבים של פינוי פצועים (אחד מהם היה בר אילן) מהבית האדום לתאג"ד. המסוקים בוששו לבוא. אחד מהם נחת כקילומטר מדרום לנו.

הו הג'יפ: בקשתי ממ"פ צנחנים (כוח צנחנים רכוב מתוקתק ומשופצר שהגיע על הציר) "להשאיל" לי ג'יפ שאיתו נסעתי למסוק והטייס אמר לי שאינו רשאי לנחות לפני בגלל חשש מנ"מ. חזרתי לתאג"ד ומ"פ הצנחנים נענה לסייע בהובלת הפצועים בנגמ"שים שלו עד למסוק. חזרנו עם הג'יפ לבית האדום לראות אם נשארו עוד פצועים כשהתחילה הרעשה ארטילרית די קרובה. חיש כנסנו לתאג"ד ובקפיצה מהירה מהג'יפ לנגמ"ש (שחיכה בתאג"ד) נסענו (2 הכלים) מזרחה לתפוס מרחק מההרעשה וגם בכוונה לחבור לגדוד (באמצע השטח נתקלנו במשאית נעלים מבורברת שחיפשה "לקוחות"). קבלנו הוראה מהגדוד להמתין ולא לעלות לגבעה. אחה"צ הגדוד גם ירד לאחור לעמק. שיחה גדודית נוקבת עם מוטי על מהלכי הקרב מטרותיו ונפגעי הגדוד. גם לי ירד **אסימון**. נתמלאתי **גאוה** בחברי למחלקה לפלוגה ולגדוד. אני במקום הנכון: **גדוד 8132**.

יעקב שוקרון ומחלקת חרמ"ש (שהייתה עם פלוגה ו)